

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 29/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., zastúpeného J. P., Ž., právne zastúpeného advokátkou JUDr. G. S., N., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 3 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Krajského úradu životného prostredia v N. sp. zn. 2004/00175, 2004/00662, 2005/00185 a 2005/00614 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. januára 2009 doručená sťažnosť J. P., zastúpeného J. P., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 3 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozhodnutiami Krajského úradu životného prostredia v N. (ďalej aj „úrad“)

sp. zn. 2004/00175, 2004/00662, 2005/00185 a 2005/00614 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“), ktorých dátum rozhodnutí v sťažnosti neoznačil.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti – parcely registra „E“ č. 1601/2 – vinice vo výmere 1453 m² a parc. č. 1602/2 – trvalé porasty vo výmere 3334 m², zapísané v katastri nehnuteľností Správy katastra N., na liste vlastníctva č. 2050.

Tieto nehnuteľnosti boli nezákonným spôsobom včlenené do parcely registra „C“ na základe novovytvorenej parcely a na ktorej bola následne povolená výstavba Krajským úradom životného prostredia v N. Sťažovateľ uvádza, že nebol účastníkom správneho konania, v rámci ktorého boli vydané úradom stavebné povolenia, aj keď sa toho domáhal a predkladal úradu doklady dokazujúce jeho vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Jeho námietkam nebolo vyhovené ani v mimoodvolacom konaní na Ministerstve životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Tým celkovo došlo k porušeniu jeho práv v správnom konaní. Žiadal preto, aby ústavný súd vydal tento nález:

«1. Základné práva J. P. uvedené v čl. II tejto ústavnej sťažnosti boli postupom Krajského úradu životného prostredia N. v správnom konaní vedenom pod číslom spisu: 2004/00175, 2004/00662, 2005/00185 a 2005/00614 porušené.

2. Krajskému úradu životného prostredia sa prikazuje zrušiť všetky ním vydané rozhodnutia vzťahujúce sa k vodnej stavbe „O., a. s. – nadvýšenie kazety č. 2“ stavebníka S., a. s. so sídlom Š.

3. J. P. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 30.000, €..., ktorú sumu je Krajský úrad životného prostredia N. povinný vyplatiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. J. P. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia podľa čl. 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 245,70 €..., ktorú sumu je Krajský úrad životného prostredia N. povinný vyplatiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej

republiky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jeho právnej zástupkyňi JUDr. G. S., N. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozhodnutiami Krajského úradu životného prostredia v N. sp. zn. 2004/00175, 2004/00662, 2005/00185 a 2005/00614 došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 3 a čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu.

Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo

upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Aj keď sťažovateľ neoznačil dátumy rozhodnutí, ktoré sťažnosťou namieta, z pripojených dokladov ústavný súd zistil, že rozhodnutie úradu sp. zn. 2004/00175 bolo vydané 5. augusta 2004, rozhodnutie sp. zn. 2004/00662 bolo vydané úradom 20. decembra 2004, rozhodnutie sp. zn. 2005/00185 bolo úradom vydané 9. marca 2005 a rozhodnutie sp. zn. 2005/00614 bolo úradom vydané 28. septembra 2005.

Z predložených podkladov ďalej vyplynulo, že sťažovateľ sa na ministerstve podaním z 25. júna 2008 domáhal preskúmania veci podľa § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Podnet sťažovateľa bol uvedeným ministerstvom vybavený 27. októbra 2008 pod sp. zn. 11216/2008-8.1/32850/2008.

Pretože ostatné napadnuté rozhodnutie úradu bolo vydané ešte 28. septembra 2005, predmetná sťažnosť bola podaná v čase (12. januára 2009), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti proti krajskému úradu, pričom rozhodnutie ministerstva sťažnosťou sťažovateľ nenamietal. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2009